

ΡΩΜΗΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΥ ΤΗΝ ΓΡΑΦΕΙ Ο ΣΟΥΡΗΣ

Χίλια οκτακόσια κι' ένεννιάξην,
στέφανον λαχάνων ή πατρης δες πλέξην.

Δωδέκατος ο χρόνος είναι
κι' Έδρα μας πάλιν αι' Αθήναι.

Τών όρων μας μεταβολή, ένδιαφέρουσα πολύ.

Γράμματα και συνδρομαί — άπ' εϋθείας πρὸς έμέ.

Συνδρομή γιά κάθε χρόνο—δ κ τ ω φ ρ ά γ κ α ε ί ν α ι μ ό ρ ο .

Γιά τ ά ξένα όμως μέρη—δ έ κ α φ ρ ά γ κ α και ' σ τ ο χ έ ρ ι .

Είς γνώσιν φέρομεν παντός εϋμούσου τσελεπή
ότι πωλούμεν σώματα «Ρωμηού» άνελλιπη
πρὸς δύο εικοσάφραγκα, κι' όποιος άπ' έξω θέλει
δεν θά πληρώνη δι' αυτά Ταχυδρομείων τέλη.

Εικοσι μήνας 'Αρτίων
και λυσοούν κομμάτων σκύλοι.

Ποθντος πενήντα και πεντακόσια
κι' ή φύσις όλη διαγελωσα.

Συνέδριον Τρικουπιών, τά μάλιστα σημαντικόν.

'Ακίφαλοι λοιπόν Τρικουπιόι
ήπησαν εις του Ζίγγελη το σπίτι
κι' όλιο των συζήτησαν ίκαί
ποιόν θέχου του λοιπού Μητροπολίτη.

Και μίς 'στους ψθυρίζοντας ήμίλειο
ήπρόβαλαν οι φέροντες τά πρώτα,
κι' ο Ζίγγελης ήτράταρε τους φίλους
μή τσάι και μί μπόλικα πιασάτα.

Κι' ο κύριος Σιμόπουλος άρχίζει
την εύραδη του γλώσσα να προχίση
και λίγει πρὸς τόν ήμιλον συντομίως
'Εγώμαι του Τρικουπιή κληρονόμος
και τής άρχής δε παύσω πια άγων,
κι' άν πάτε τόν θανάτου να 'ρωτήσετε
βεβαίως θά σας πη πως άρχηγή
ήμίνα μόνον πρέπει να βαπτιστείτε.

'Εγώ, καθώς γνωρίζει κάθε φίλος,
ήπηρεα του Τρικουπιή μόνος στυλος,
ήγώ δια παντοίων προτροπών
ήλύτρωσα την χώραν εκ λιμοσ,

κι' αυτός πρὸ τών γυνάμων μου οιαπών
τό κράτος εκυβέρνα δι' ήμουσ.

Βρή τί μας λής; άπήνητησαν οι φίλοι
κι' εϋθὺς ο κληρονόμος οιαπών,
κι' άνοιξας ο Σακουλόδης λαύρα χιλίη
τόν κύριον 'Ανάργυρον κτυπή.

ΕΣιώπησι, μαντείον τής Πυθίας,
μή φαίνεσαι προπέτης και θρασύς,
κι' ήγώμαι κληρονόμος άπ' εϋθείας
καθώς καλά τό ξέρετε και σείς.

ΕΚανένας άρχηγιαν μήν προσήνη,
κι' άν εήσαν λαλιαν οι πεθαμεινοι,
άμίσως υποχθόνιος κρουπή
άπό τους τάφους ήθλα να 'βγη.

ΕΚαι θέλεγα 'ατούς άλλους να σφουριζέτε
κι' άπ' όσουσ άτενίζουσ ήψηλά,
εκίνου άρχηγιέν σας να κηροζέτε,
πουχει κι' άπ' όλους γένερα πρὸ πολλάσ.

Κι' ήπει κι' ο Θεοτόκης ο πολός,
τό πρώτο φεγορμίν τής ΑΥΛΗΣ,
ΕΒρι 'ζόγιαις μου, την κλάρα που την πάτε;

παρακαλῶ κι' εἰ δὲοὐ νὰ σιωπάτε,
καὶ κύπτοντες ἔμπρὸς 'στὸ φηγοῦρι
φιλήσετε τοῦ Κόντε τὸ λουστρίνι.

ε Πηγαίνετε νὰ ὄητε τοὺς θανάτους
τὰς παλαιὰς καὶ νέας διαθήκας,
καὶ τότε θὰ φωνάζετε πῶς ὄντως
ἐγώμαι Πτολεμαῖος καὶ Περδίκας,
ἐγὼ τῶν σουαριῶν τὸ παρόικι,
κι' ὁ τίτλος ἀρχηγῶ ὁ ἴμιν' ἀνήκει,
τὸν Κόντε τὸν φωστῆρα 'στουὺς φωστῆρας
καὶ πρῶτον Μουσιῶ Ἰζώρτζη τῆς Κερκύρας.

Εἶπαν αὐτὰ κι' εἰ τρεῖς οἱ Πτολεμαῖοι
σφιγγόντες, θαλερώτατοι κι' ἀκαμιοί,
καὶ καθὲ φίλος προθύμος ἐφάνη
καὶ τῶν τριῶν ν' ἀκούσῃ τὴν κουβέντα,
κι' ὁ Ζίγγελης δὲν ἔπαυε νὰ κἀν
διὰφορα 'στουὺς φίλους τραταμίντα.

Κι' εἰς ἓνα βῆμα πρόχειρον ἀνίβη
κι' εἰς ὄλην τὴν βῆγοῦρι προτεινεῖ
ὑπαρχηγὸς τοῦλάχιστον νὰ γίνῃ,
ἀφοῦ γιὰ τὸ χατήρι των 'ξοδεύει
ἀλύπητα πετρέλαια καὶ φῶτα,
τὸ τσάι τοῦ σπητιῶ καὶ τὰ πισκότα.

Κι' εἰδύθησαν τὴν πρότασιν αὐτὴν
κι' ἐκήρυξαν τὸν νῆον Βουλατινὴν
ὑπαρχηγὸν περιβλεπόντων καὶ πρῶτων
κι' ἐπίπεσαν 'στουὺς δίσκους τῶν πισκότων.

Κι' ἔγινε συμφωνία μυστικῇ,
συμβόλαιον δ' ὑπὲργραφαν ἑκαί
περὶ τῆς πολιτείας τῆς μελλούσης,
ὅπου σπασιμὸς οἱ πᾶνι νὰ τάκουσῃς.

Συμφωνία μυστικῇ κι' ἀλθῶς ἀδελφικῇ.

Συνῆλθον μὲ διάχυσιν σπανίαν
κι' ἑκαίνοι ποῦ δὲν εἶναι Βουλατινὴ
νὰ κάμωμεν μεθ' ὅρκου συμφωνίαν
πῶς δὲν θὰ συμφωνήσωμεν ποτὶ.

Κι' ἂν πρόσκλησιν ὁ Θρόνος ἀποστείλῃ
'στὸν Κόντε, ποῦ Θεὸς νὰ μὰς φυλάξῃ,
Σκουλοῦδης καὶ Σιμόπουλος ὀφείλει
'στοῦ Παλατιῶ τοῦ καζο νὰ φραξῇ.

'Ἄν κἀλιν 'στὸν Σιμόπουλον τὸν λάλον
ἢ πρόσκλησιν σταλῇ τοῦ Παλατιῶ,
ὁ κύριος Σκουλοῦδης μὲ τὸν ἔλλον
ὀφείλει νὰ τὸν κἀν τάλαιτοῦ.

'Ἄν ἕμωι ὁ Σκουλοῦδης προσκληθεῖς
κόφῃ τῶν συνεδρίων του τὸν βῆγα,

ὁ Κόντες κι' ὁ Σιμόπουλος εἰδύς
τὰ γένεια νὰ τοῦ βγάλουν τρίχα τρίχα.

Οὐχ ἦτον ἂν κληθῶν κι' εἰ τρεῖς συγγρόνος,
οἱ μείναντες ἀπὲξω τοῦ Νυμφῶνος
πρίπει 'στουὺς τρεῖς τὰ δόντια των νὰ τρίξουν
καὶ τὴν τριάδ' αὐτὴν ν' ἀποκρῶξουν.

Καὶ πρὶν γνωσθῇ τοῦ Στάμματος ἡ γνώμη
νὰ σπείσουν εἰς τοῦ Ζίγγελη ὄρμαιοι,
καὶ νὰ χρισθῶν κι' ἑκαίνοι κληρονόμοι,
'Ἀντίγονοι, Περδίκαι, Πτολεμαῖοι.

Κι' εἰς ἓνα συμφωνοῦμεν ὄλοι μόνον
καὶ τώρα καὶ καθ' ἅπαντα τὸν χρόνον
νὰ λῆγεται καθινὰς ἀρχηγός
καὶ πρῶτος τῆς μερίδος ὁδηγός.

'Ἐν μέσῳ τηλικιῶτων συμφωρῶν
τοιαῦτα συμφωνοῦμεν εἰς συμφωνοῦ,
διὸ καὶ συνετάχθη τὸ παρὸν
πρὸς γῶσιν καὶ συμφῶρῶσιν τοῦ Θρόνου.

Συνέλευσις δευτέρα, πολύ σπουδαιότερα.

Πῆγ καὶ 'στοῦ Καλλιφρονᾶ
κάμποσοι Τρικουσικὸι
γιὰ ν' ἀπλώσουν τραχανὰ
καὶ νὰ ποῦν πολλὰ κι' ἑκαί.

Μυστικὸ τρῶπαρι ψάλλον
καὶ γυριῦνον ἄρον ἄρον
ὑπόφῃρον νὰ βγάλουν
τὸν Δραγούμη τῶν Μεγαράν.

Τούτος εἶναι τὸ πρόξυμι
καὶ τοῦ κόμματος πυρὴν,
κι' ἡ ταχύπτερος ἡ Φῆμη
φθόγγον φθίγγεται βαρίν:

'Ἄς σὰς πῆσῃ κρῖος τρῶμος
καὶ μὴ βγάλετε μιλιὰ...
τούτος εἶναι κληρονόμος,
ποῦχει τάσπρα τὰ μαλλιὰ.

εΤούτος πρῆκειται νὰ δράσῃ
καὶ λαμπρὰ νὰ ὀρίσῃ νίκας,
βάρδα ἔμπρὸς γιὰ νὰ παρῶσῃ
ὁ καινούριος ὁ Περδίκας.

εΦουσκωμένος σὰν τουλούμι
κι' ἔγυντας ἦψηλὰ τὴν μύτην,
χαῖρε, Στίφανε Δραγούμη,
Μακεδὸν καὶ Μεγαρίτη.

εΣτίφανος οἱ περιβάλλει,
ποῦ τὸν λαχταροῦν πολλοί,